

Mát 9,13b Bűnösöket hívogat megtérésre

Db., 2020. 12. 27. (v)

Ige:

Máté 9,13b: *Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hívogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre.*

Folytatjuk a sorozatot a testben megjelent Istenről, J. Kr.-ról. Ő azt mondta, hogy földre jövetelének a célja: Nem az igazakat, hanem a bűnösöket hívni megtérésre. A következő kérdések merülnek fel: **1.** Az Úr Jézus irgalma. **2.** Ki igaz, és ki bűnös? **3.** Mit jelent a megtérés? **4.** Hogyan hívogat az Úr? **5.** Mik a megtérés akadályai?

1.) Az Úr Jézus irgalma

Máté, akinek az evangéliumából olvastunk, vámszedő volt, mit Zákheus. A vámszedők a római elnyomó hatalmat szolgálták ki, és legtöbbjük kapzsi volt, saját zsebre is dolgozott. Emiatt kortársai, különösen a farizeusok, megvetették, bűnösöknek tartották őket, és elkülönültek tőlük. Mikor az Úr Jézus Mátét megszólította, és követte Őt, akkor az Úr a tanítványaival együtt a házához ment. Sok vámszedő és bűnös is odajött, és együtt ettek. Ez nem tetszett a farizeusoknak. Szóvá tették: *Miért eszik ez a ti Mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?* **Mát 9,12-13:** *Jézus pedig ezt hallván, monda nekik: Nem az egészségeseknek van szüksége orvosra, hanem a betegeknek. Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hívogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre.*

A farizeusok azt gondolták, hogy ők tiszták, és nem szennyezik be magukat azzal, hogy bűnösökkel együtt esznek. Az Úr Jézus valóban tiszta és szent volt, és mégsem utálta a bűnösöket. Közéjük ült, mert irgalmas volt hozzájuk, és megtérés-re hívogatta őket. Az Úr a mai bűnösökhöz is irgalmas, és őket is megtérésre hívja.

2.) Ki igaz, és ki bűnös?

Róm 3:10 *Amint meg van írva, hogy nincsen csak egy igaz is.* Ha mindenki bűnös, akkor miért mondja az Úr, hogy nem az igazakat hívja? Mi ennek az értelme? Az, hogy vannak, akik bár nem igazak, de igazaknak tartják magukat. Ilyenek voltak a farizeusok. Jellemzőjük, hogy külsőleg igyekeztek jónak látszani annak ellenére, hogy belül romlottak voltak. A jó látszatának a megtartása miatt

1

sokat képmutatóskodtak. A képmutatásuk miatt magukkal is elhitették, hogy ők jók, sokkal jobbak a többi embernél. Így másokat lenéztek, megvetettek. Bár ez maga is bűn, de nem látták be. Ilyenek most a „jó vallásos” emberek.

A bűnösök, akiket az Úr megtérésre hív, olyanok, akik elismerik a bűneiket. Nem tagadják, nem takargatják, és nem csapják be saját magukat. Tudják azt is, hogy bűneik miatt Isten és emberek előtt szégyellni valójuk van. Ez teherként nyomja őket, és szeretnének változtatni ezen. Szeretnének jók lenni, de nem tudnak. Az Úr Jézus látja ezt a szívükben, és azért jött, hogy nekik reményt adjon és megoldást, hogy hívogassa őket a megtérésre, mert ez a megoldás.

Testvérek! Néha találkozok olyan emberekkel, akik nyakig belemerültek valamilyen bűnbe. Ha csak kívülről nézem, jobb lenne távol tartani magam tőlük. De mikor feltáru előttem, hogy szenved a bűneiben, hogy szeretne szabadulni tőle, akkor a bennem élő Úr Jézus könyörületelességre indul, és megtérésre hívogatja őket. Az ilyen bűnös hállás ezért, örömmel fogadja az evangéliumot, és megtér az Úrhoz.

Ma sok evangélicizáció azért sem éri el a célját, mert nagyon kevés ember tartja magát rossznak. Akik elmennek az evangélicizációra, azok túlnyomó többsége jónak tartja magát. Kevés olyan ember van, aki tudja, szíve mélyén vallja, hogy bűnös, és méltó Isten büntetésére. Kevés olyan van, mint a vámszedő, aki *még szeméit sem akarja vala az égre emelni, hanem veri vala mellét* (ez a bűnbánat miatti fájdalom jele), *mondván: Isten, légy irgalmas nekem bűnösnek!* (**Luk 18:13**)

Isten nagyon bölcsen rendelte, hogy először a törvényt adta, hogy megtudja az ember, mi az isteni mérce. Azon lemérve bűnösnek láthatta magát, ha őszinte volt. A mai igehirdetések egyik fogyatékoságának látom, hogy nem beszélünk eleget Isten mércéjéről. Nem azt kell hirdetnünk, hogy tartsd meg a törvényt, mert azt nem tudja senki betartani maradéktalanul. Hanem azt kell hirdetnünk, hogy a szent Isten szerint mi a bűn. Azt Ő határozza meg, nem mi, nem a társadalmi szokások.

3.) Mit jelent a megtérés?

A gondolkodás megváltozását jelenti. A gondolkodásunk viszont kihat az egész életünkre. A megtért ember először **bűnismeretre jut**. Ezért kell Isten elvárását hirdetni. Látván Isten akaratát, és ahhoz viszonyítva a maga életét rádöbben, hogy mik a bűnei. Elismeri, hogy bűnös. Ezután **bűnbánatra jut**. Korábban, ha megszólalt a lelkiismerete, nem bánta, tovább lépett. A Szent Isten elvárását tudva azonban megérinti a szívét, a lelkét, hogy a bűneivel megsértette Istent, fellázadt Ellene, ellensége lett Istennek, és ez mélyen megrázza. Mi lesz velem, ha a Szent Isten elé kell állnom? Nem tud másként megnyugodni, csak ha Istennek **megvallja a bűneit**. Nem azért, mintha Isten nem tudná, hanem azért, hogy könnyítsen magán. Dávid is ezt tette: **Zsolt 32:5** *Vétkemet bevallám neked,*

bűnömet el nem fedeztem. Azt mondtam: Bevallom hamisságomat az Úrnak - és te elvetted rólam bűneimnek terhét. Minden megtérő megtapasztalja ezt, hogy Isten meghallgatja, nem veti szemére a bűneit, nem ostorozza érte, hanem megbocsátja, és elveszi róla a bűn terhét. **Bűnbocsánatot nyer** az Úr Jézusért. Felszabadul. Boldog lesz. Megutálja a bűneit, és sorban elhagyja. Nagyon fontos a **bűn elhagyása**. Az Úr Jézus a házasságtörő nőnek is azt mondta, miután megbocsátott neki: *Eredj el, és többé ne vétekezzél!* Nem minden bűnt tud egyszerre elhagyni az ember. Van, amit eleinte nem is lát bűnnek, csak később döbben rá. Olyan is van, amiről tudja, hogy bűn, de nehezen hagyja el, vissza-visszaesik, mert szokásává vált, beépült a jellemébe. Gyötrődik miatta. Egyszer aztán átjárja a szívét, hogy J. Kr. a Szabadító. **Máté 1:21** *nevezd Jézusnak, mert ő szabadítja meg népet bűneiből.* Nem nyugszik, míg meg nem szabadul. Az Úrhoz kiált: *Szabadításodra várok Uram!* Nagy boldogság tölti el, amikor az Úr sorban megszabadítja az addigi bűneitől, megkötözöttségeitől. Aztán **megtéréshez illő gyümölcsöket terem.** Kezd jót tenni. Isten akaratát keresi, hogy a szerint éljen. A megtérés lépései tehát...

A megtérés **betetőzése az újonnan születés.** Aki komolyan és őszintén megtér, annak a szívében helyet foglal az Úr Jézus és a Szent Szellem. Mert a megtérés olyan, mint mikor egy piszkos, sötét szobát kitakarítanak, kiszellőztetnek, beengedik a viláosságot, de még üres. Az ilyen kitisztított, de üres szív abban a veszélyben forog, hogy ismét elfoglalhatja a gonosz. De ha az Úr beleköltözik, akkor már nem mehet vissza a gonosz. Akkor már biztonságban van.

4.) Hogyan hívogat az Úr megtérésre?

Karácsonykor volt arról szó, hogy milyen sokféleképpen keresi az Úr Jézus az embert, mert sokfélék vagyunk. Ugyanígy a hívogatása is sokféle. Az Úr tudja, kit hogyan lehet legjobban megszólítani. Megemlítem hívogatásának néhány módját.

Tulajdonképpen mindenkit **Szavával, az Igével hívogat: Máté 11:28a** *Jöjjetek én hozzám mindnyájan...* Csak nem mindenki hallja meg a hívó szót. Ezért az Úr különböző lépéseket tesz, hogy mindenki meghallja. Az más kérdés, hogy Hozzá megy-e a hívásra, megtér-e, de a hívó szót az Úr mindenkihez eljuttatja. Az előző lánéknak csak az elejét olvastam. Az egész így szól: *Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtak és megterhelteket, és én megnyugosztalak titeket.*

* Van, aki megfáradt és megterhelt. Nyugtalan. Sok minden miatt lehet nyugtalan, fáradt és megterhelt az ember, de a gyökere mindig a bűn. A bűn miatt tesz olyanokat az ember, amiben megterhelődik, belefárad vagy nyugtalanítja. Talán az ilyenek hallhatják meg leghamarabb az Úr hívását. Aztán rajtuk múlik, hogy megtérnek-e, terheikkel az Úrhoz jönnek-e.

* Van, akit bajokkal, nehézségekkel látogat meg Isten, mert másképpen nem hallja meg a hívást. Ilyen lehet egy komoly betegség saját magánál vagy a családban. Valamilyen tragédia. Haláleset. Nagy veszteség vagy csőd. Akár anyagi, akár erkölcsi. Nagy csalódás abban, akiben legjobban bízott. És még sok minden.

Ebben az esetben vagy megkeményedik, és Istent vádolja: *Miért engedte meg, miért tette ezt pont övele?* De így nem hallja meg a megtérésre szóló hívást. Van azonban, akinek meglágyul a szíve, és megérti, hogy az Úr rendezte így az életét, hogy megállítsa a bűnös úton. Ha Hozzá tér, a földi dolgokat is elrendezi az Úr, ahogy Ő jónak látja, de a lényeg az, hogy ha megtér, az Úr J. örök életet ad neki.

* Van, akit az Úr a jóságával hívogat. Róm 2:4 *Avagy megveted az ő jóságának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít?* Amikor egy ember rádöbben arra, hogy Isten mennyi jóval ellátta: Adott ételt, italt, egészséget, családot, sok örömet, még sikereket is, akkor felteszi a kérdést: *Miért? Hisz nem vagyok jobb, mint az, akit sok baj, kár és fájdalom ért. Azok talán még különbek is, mint én. Miért szeret az Isten engem? Miért nézte el az én bűneimet? Ha az ember ezeket meggondolva magába száll, akkor az Isten jósága megtérésre indítja.*

5.) Mik a megtérés akadályai?

Olvsd Luk 14,16-24. Látjuk az Úr hívogatását. Mi volt az akadály? Akadály lehet bármi. A leghétköznapiabb dolgok: Szántóföld, ökrök. De akadályok az ünnepi események is: Házasságkötés. Ezek önmagukban jó dolgok, de akadályá válhatnak, ha nem vigyázunk, ha nem a maguk helyén kezeljük.

Akadály a halogatás: Majd idős koromban megtérek! De nem biztos, hogy megéri az idős kort. Akkor kell megtérni, mikor az Úr hív, nem akkor, amikor majd ráérek. *Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a szíveketek.*

A megtérés tipikus akadály a önigazság: Nem nekem szól a hívás. Én nem vagyok olyan bűnös. Rámutat másokra: Ennek vagy annak meg kell megtérnie.

Akadály lehet a hitetlenség: Én már olyan bűnös vagyok, nekem már nem bocsát meg Isten. Én már eltékoztaltam mindent. De a tékozló fiúnak is volt lehetőség a hazatérésre, és az apja örömmel várta.

Az Úr a maga részéről elhárította minden akadályt a megtérésünk útjából. Most rajtunk a sor: *tegyünk félre minden akadályt és a megkönyező bűnt... (Zsid 12:1)*

Befejezem:

Isten irgalmának, nagy kegyelmének az idejét éljük, de az Ige figyelmeztet, *hogy hiába ne vegyük az Isten kegyelmét. Mert Ő mondja: Kellemetes időben meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Íme itt a kellemetes*

idő, íme itt az üdvösség napja. (2Kor 6:1-2) Vegyük igénybe, míg az Úr hívogat,
míg le nem jár ez az idő!

Ámen.